

men, som have en saadan forskjellig Gage, at den Ene næsten kan have det Dobbelte af, hvad den Anden har, saa kan man ikke undgaae noget Ubilligt eller noget Urigtigt paa en af Siderne, og saa troer jeg, det er bedre at give en ganske enkelt Mand denne ene eller disse to Rigsbankdaler mere i Pension, end at gjøre Uret maaffee imod Trefferdedelen af dem, der ere i en saadan Klasse. Hvad endelig det finantstille Hensyn angaaer, da maa jeg hertil bemærke, at den Forøgelse i Udgifterne, som vil være en Følge af vor Scala, sammenlignet med den i Motiverne indeholdte Opgivelse af den Pension, som har været givet i Aarene 1845, 1846 og 1847, i det Hele vil beløbe sig til en 6,000 à 7,000 Rbd., medens det Tillæg mod hvad der har været givet før, som Regjeringsforslaget frembringer, er 10,000 Rbd. Det er nu rigtigt nok næsten det Dobbelte af den tidligere Udgift, men Summen er dog i det Hele saa ringe, at jeg ikke troer, at den kan komme synderlig i Betragtning. Jeg maa desuden her fremhæve een Ting ved de militaire Underclassers Pensionering, som maa komme i Betragtning, nemlig at der til Militaeretaternes Pensionering ere 2 meget betydelige Fonds, Søevæsthusets Midler og Krigshospitalsskassen, hvilke Fonds tildeels ere grundlagte ved Extrabekæftning af Officererne og af de Militaire i det Hele taget, idet der af Officerernes Gager tidligere er taget 1 pCt., og endnu bestandig henlægges, naar en Officer avancerer, i Landetaten den første Maanedes Forbedringsgage og i Søetaten den første Maanedes Gage til disse Fonds; det er altsaa en Bekæftning af selve den militaire Embedsstand, som kommer tilgode ved denne Pensionering. Jeg troer derfor ikke, at der fra Statens Side bør tages noget Hensyn til det ubetydelige Tillæg i Pensioneringen, som dette Forslag kan frembringe.

Runde: Det Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, er i det Hele saa ubetydeligt, at det maaffee kunde forekomme Mange, at det ligesaa godt kunde være blevet borte; jeg havde ogsaa først bestemt at stille et andet Forslag, der gik videre, der viste Underclasserne en større Udsigt til Pension, men det, der har bevæget mig til at indskrænke mig

til disse ringe Summer, er Duffet om at faae det sat igjennem her i Thinget. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (David), som jeg ikke ofte har havt den Lykke at samstemme med, har idag talt min Sag i denne Retning, idet han har viist, at dette Underændringsforslag er consequentere, er følgerigtigere, end det, Udvalgets Majoritet har foreslaaet. Jeg troer ogsaa, mine Herrer! at, naar vi forlade en vis Proportion, saa maae vi være enige om, at det ikke kan see paa den Maade, at det bliver ufordeelagtigere for dem, der have mindst; tværtimod, da vi betale dem, der have mindst, kun saaledes, at de netop kunne leve, saa kunne vi ikke for dem reducere Pensionerne i Forhold til Lønningerne slet saameget som for dem, der have stor Gage; jeg troer altsaa, at, naar vi tage Hensyn til, hvad der er absolut nødvendigt, for at kunne leve, saa maae vi komme til det Resultat, at tillægge den 5te og 6te Klasse noget Mere end sleet er af Udvalgets Fleertal. Der er et Spørgsmaal, som vil have megen Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse, og det er, hvor stor en Sum der vil fordres ved det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille; jeg kan ikke angive det bestemt, men jeg skal dog til Veiledning underrette Dem om, at der i 1849 i Søetaten vare 140 Pensionister af alle 6 Classer, foruden 66 Pengepensionister. Af disse 140 og 66 Pensionister kunde rimeligviis en Tredtedel eller en Fjerdedel henføres til 5te og 6te Klasse. De ville altsaa see, at omtrent 50 til 68 Pensionister for Søetatens Vedkommende ville komme til at nyde godt af det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, det vil altsaa for denne Etat blive en Sum af omtrent 500 til 700 Rbd. For Landetatens Vedkommende vil det maaffee komme til at udgjøre mere; thi der vil muliggen herefter komme flere til, som henregnes til disse to Classer, da, som bekendt, en stor Mængde Menige kunne komme til at gaae ind derunder; imidlertid har dette dog ikke hidtil været Tilfældet, hidtil har der, saavidt jeg veed, forholdsviis været færre Menige fra Landetaten end fra Søetaten, altsaa kan det heller neppe for Landetatens Vedkommende beløbe sig til mange Hundreder. De see heraf,